

Dosarul nr. 2ra-761/19

Prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul Central (jud: V. Suci)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Guzun, L. Pruteanu, V. Buhnaci)

Î N C H E I E R E

24 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Denis Tulbur,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Anastasia Tulbur
împotriva lui Denis Tulbur, intervenient accesoriu Direcția asistență socială și
protecție a familiei a Consiliului raional Criuleni cu privire la desfacerea căsătoriei,
stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului
minor și a pensiei pentru întreținerea soțului care îngrijește de copil,

împotriva deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de Denis Tulbur și a fost menținută hotărârea din 18
iunie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 14 februarie 2018 Anastasia Tulbur a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Denis Tulbur, intervenient accesoriu Direcția asistență socială și
protecție a familiei a Consiliului raional Criuleni cu privire la desfacerea căsătoriei,
stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului
minor.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 11 martie 2017 a înregistrat
căsătoria cu Tulbur Denis, care a fost trecută sub nr. 21 în Registrul actelor de stare
civilă al Oficiului Stării Civile Criuleni.

A menționat că din căsătorie au un copil - xxxxx, născut la xxxxx.

A relatat că după căsătorie, au locuit la părinții ei în orașul Criuleni, iar din luna
octombrie 2017 locuiesc separat.

Reclamanta a explicat că de la început relațiile în familie erau normale, iar
ulterior s-a creat o atmosferă insuportabilă de neînțelegere și stimă.

Incompatibilitatea caracterelor și viziunile contrare în privința principiilor de
conviețuire în contextul atmosferei create, au dus-o la convingerea fermă privind
imposibilitatea păstrării familiei în continuare.

A considerat oportun de a stabili locul de trai al copilului minor cu ea, având în
vedere că locuiește în casa părintească și dispune de condiții adecvate pentru
creșterea acestuia.

La fel, a declarat că pârâtul în cazuri rare acordă ajutor material copilului, fiind nevoită să suporte toate cheltuielile pentru întreținere de una singură.

În drept, reclamanta și-a întemeiat pretențiile pe prevederile art. 2, 33, 35, 37, 38, 63, 74, 75, 76 Codul familiei.

A solicitat în urma concretizării cerințelor, desfacerea căsătoriei înregistrată între ea și Denis Tulbur la 11 martie 2017 sub nr. 21 la Oficiul Stării Civile Criuleni; stabilirea domiciliului copilului minor xxxxx cu mama Anastasia Tulbur; încasarea din contul lui Denis Tulbur a pensiei de întreținere a copilului minor xxxxx într-o sumă bănească fixă de 1000 lei lunar; încasarea din contul lui Denis Tulbur a pensiei de întreținere a soțului care îngrijește de copilul comun, în mărime fixă de 1000 lei lunar, precum și încasarea cheltuielilor de judecată constituite din taxa de stat și asistență juridică.

Prin hotărârea din 18 iunie 2018 a Judecătoriei Criuleni sediul Central, a fost admisă cererea de chemare în judecată. A fost desfăcută căsătoria înregistrată la 11 martie 2017 de OSC Criuleni sub nr. 21, încheiată între Anastasia Tulbur și Denis Tulbur. A fost stabilit domiciliul copilului minor xxxxx, la locul de trai al mamei - Anastasia Tulbur. S-a încasat de la Denis Tulbur în beneficiul Anastasiei Tulbur pensia pentru întreținerea copilului minor xxxxx în mărime fixă de 1000 lei lunar, începând cu data de 14 februarie 2018 până la atingerea de către copil a vârstei majoratului. S-a încasat de la Denis Tulbur în beneficiul Anastasiei Tulbur pensia pentru întreținerea soțului care îngrijește de copilul comun, în mărime fixă de 1000 lei lunar, începând cu data de 14 februarie 2018 până la atingerea de către copil a vârstei de trei ani. S-a încasat de la Denis Tulbur în beneficiul Anastasiei Tulbur suma de 2 500 lei, întru recuperarea cheltuielilor de asistență juridică și în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 720 lei.

La 10 iulie 2018 Denis Tulbur a declarat apel împotriva hotărârii din 18 iunie 2018 a Judecătoriei Criuleni sediul Central.

Prin decizia din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Denis Tulbur și a fost menținută hotărârea din 18 iunie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a întemeiat soluția pe prevederile art. 51 alin. (1), (3), art. 58 alin. (1), art. 74 alin. (1), art. 75 alin. (1), art. 76 alin. (1), art. 83 lit. b), art. 87 alin. (1) lit. c) Codul familiei.

În contextul normelor enunțate, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe referitoare la admiterea cererii de chemare în judecată.

În acest sens, instanța de apel a reținut că Denis Tulbur nu este angajat oficial în câmpul muncii și nu are un salariu stabil, motiv din care la determinarea cuantumului pensiei alimentare pentru întreținerea copilului minor în mărime de 1000 lei lunar, s-a ținut cont de datele Biroului Național de Statistică privind câștigul mediu salarial din economia națională și cele privind minimul de existență pe categorii de populație, dar și de faptul că Denis Tulbur a recunoscut această cerință.

Totodată, având în vedere că copilul xxxxx locuiește cu mama sa și se află la întreținerea ei, precum și luând în considerare părerea pârâtului, interesul major al minorului și avizul autorității tutelare, instanța de apel a apreciat justă concluzia primei instanțe privind stabilirea domiciliului copilului cu mama.

La fel, instanța de apel a apreciat ca fiind justă și concluzia primei instanțe referitoare la încasarea de la Denis Tulbur a pensiei pentru întreținerea fostei soții care îngrijește de copilul comun, în mărime de 1000 lei lunar, întrucât copilul minor este îngrijit de către mama Anastasia Tulbur, iar aceasta necesită sprijin material pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 28 februarie 2019 Denis Tulbur a declarat recurs împotriva deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

A susținut că părinții sunt obligați să contribuie în egală măsură la cheltuielile de întreținere a copiilor minori, iar reieșind din datele Biroului Național de Statistică contribuția fiecărui părinte este de 741 de lei lunar.

De asemenea, a dectat că instanțele de judecată nu au ținut cont de faptul că dânsul nu este angajat în câmpul munci și î-i are la întreținere pe părinții săi, care la fel necesită sprijin material.

A mai specificat că intimata este angajată în câmpul muncii și nu necesită sprijinul material pentru întreținerea soțului ocupat de îngrijirea copilului.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie micșorată pensia pentru întreținerea copilului minor conform datelor Biroului Național de Statistică, iar solicitarea privind încasarea pensiei de întreținere a soției în mărime de 1000 lei să fie respinsă.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 27 noiembrie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent, la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 28 februarie 2019, este în termen.

La 18 martie 2019, în conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, în adresa intimitei a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimata Anastasia Tulbur nu și-a valorificat dreptul procedural și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Denis Tulbur, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Denis Tulbur, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra

Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Denis Tulbur.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Denis Tulbur, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva